

رابطه HLA کلاس I و II با پیش‌آگهی عفونت ویروس هپاتیت B

آمیتیس رمضانی^{۱*}، آرزوآفاخانی^۲، محمد بنی‌فضل^۳، ابراهیم کلانتر^۴، ژاله تائب^۵، لطیف گچکار^۶ و علی‌اکبر ولایتی^۷

۱. متخصص بیماری‌های عفونی و گرمسیری، استادیار انسنتیتو پاستور ایران
۲. پاتولوژیست، استادیار انسنتیتو پاستور ایران
۳. متخصص اطفال، انجمن حمایت از بیماران عفونی کشور
۴. دکترای علوم آزمایشگاهی دانشگاه علوم پزشکی ایران
۵. فوق لیسانس بیوشیمی، انسنتیتو پاستور ایران
۶. متخصص بیماری‌های عفونی و گرمسیری، استاد مرکز تحقیقات بیماری‌های عفونی و گرمسیری، دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی
۷. فوق تخصص عفونی اطفال، استاد دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی، بیمارستان مسیح دانشوری

* نشانی برای مکاتبه: تهران، خیابان پاستور، انسنتیتو پاستور ایران، گروه تحقیقات بالینی، تلفن: ۰۲۱۶۹۶۸۸۵۲، نما بر: ۰۲۱۶۶۴۶۵۱۴۷
iiccom@iiccom.com

پذیرش برای چاپ: تیر هشتاد و هفت

دریافت مقاله: فروردین هشتاد و هفت

چکیده

سابقه و هدف: فاکتورهای ژنتیک میزبان و عوامل محیطی در تظاهرات بالینی متفاوت عفونت HBV دخیل می‌باشند. انتی‌ژن لکوسیت انسانی (HLA) می‌تواند واکنش‌های میزبان نسبت به عفونت HBV را تحت تاثیر قرار دهد. هدف از این مطالعه بررسی ارتباط الهای HLA-A, B, DRB1 با عفونت HBV می‌باشد.

روش کار: ۳۳ بیمار مبتلا به هپاتیت مزمن B و ۳۱ ناقل سالم مجموعاً به عنوان گروه دارای عفونت تداوم یافته HBV (persistent group) و ۳۰ فرد بهبود یافته از عفونت HBV در این مطالعه وارد شدند و با استفاده از روش Low resolution PCR-sequence specific primer (PCR-SSP) مورد بررسی قرار گرفتند.

یافته‌ها: فراوانی HLA-A*33 در گروه persistent بالاتر از گروه recovered بود (۱۶٪ در برابر صفر درصد، $P < 0.001$). فراوانی‌الل DRB1*13 در گروه persistent پایین‌تر از گروه recovered بود (۳٪ در برابر ۱۶٪، $P < 0.03$).

نتیجه گیری: HLA-A*33 با تداوم عفونت HBV و HLA-DRB1*13 با بهبودی عفونت HBV مرتبط می‌باشد. این یافته‌ها بر نقش HLA به عنوان یک فاکتور مهم در تعیین پیش‌آگهی HBV تأکید می‌نماید.

واژگان کلیدی: انتی‌ژن لکوسیت انسانی (HLA)، HBV

مقدمه

عفونت HBV مشکل بهداشتی عمده‌ای در سراسر جهان است. عوامل محیطی و فاکتورهای میزبان در تظاهرات بالینی این عفونت دخیل می‌باشد. انتی‌ژن لکوسیت انسانی (HLA) از عوامل مهم ژنتیکی مؤثر در طیف تظاهرات بالینی HBV است (۱).

هپاتیت حد خود محدود شونده در ارتباط می‌باشد. در تایوانی‌ها HLA-DRB1*0406 با بهبودی از عفونت HBV همراه است. در حالیکه HLA-A*0206 سبب ازمان عفونت HBV در آنها می‌گردد (۴). B*44-HLA A*01- B*08- DRB1*03, B-44-Cw1601 B*44- A*01- B*08- DRB1*03, B-44-Cw1601 در Caucasians ساکن امریکا بیماران را به HBV حساس می‌سازد (۵). هدف از این مطالعه بررسی ارتباط الهای HLA-A, B, DRB1 با عفونت HBV در شمال ایران می‌باشد.

ارتباط پولی مورفیسم‌ال‌های HLA با عفونت HBV ثابت شده ولی این الها در جمعیت‌های مختلف، متفاوت می‌باشند. به عنوان مثال در Caucasians (۲) و کره‌ای‌ها (۳) HLA-DRB1*1301-02 با

بحث

الل های HLA در پاسخ میزبان نسبت به HBV دخیل می‌باشد(۷) اما این الل ها در جمعیت های مختلف متفاوت هستند(۱).

Cotrina و همکارانش نشان دادند که HLA-DRB1*1301 و HLA-DRB1*1302 با پاکسازی HBV همراه می‌باشند(۸).

Yang نشان داد که HLA-DRB1*03 و HLA-DRB1*07 با ازمان HBV و DRB1*15 با بهبودی HBV در چین همراه می‌باشد(۹).

Hwang و همکارانش نشان دادند که HLA-A*3303 و HLA-DRB1*0701 با ازمان HBV در کره ای ها همراه می‌باشد(۹). Thursz گزارش کرد فراوانی HLA-DRB1*1301 در افراد مبتلا به عفونت تداوم یافته HBV کمتر از بیماران دچار عفونت گذرا می‌باشد(۱۰).

در مطالعه Thio و همکاران HLA-DRB1*1301-02 با پاکسازی عفونت HBV همراه بود(۵). Diepolder نشان داد HLA-DR13 با عفونت خود محدود شونده HBV مرتبط می‌باشد(۱۱). Shen و HLA-همکارانش مطرح کردند که حساسیت به HBV قویاً با DRB1*10 در ارتباط می‌باشد(۱۲). یافته‌های Jiang نشان دهنده ارتباط DRB1*0301 و HLA-DRB1*0301 و DQA1*0501 و DQB1*0301 در ازمان عفونت HBV است او گزارش کرد که HLA-DRB1*1101/1104 در ازمان عفونت HBV در مقاومت نسبت به ازمان دخیل می‌باشد(۱۳).

در این مطالعه برای اولین بار در ایران ارتباط بین الل های HLA و HBV بررسی گردید. مطالعه ما نشان داد فراوانی HLA-A*33 عفونت HBV در گروه persistent از گروه recovered بود که با یافته های در گروه Hwang (۱۰) هماهنگی دارد. در بررسی ما فراوانی الل DRB1*13 در گروه persistent پایین تر از گروه recovered بود که با یافته های HLA- B*52 در Dreieich (۱۱) و Diepolder (۱۲) گزارش شده است. در این مطالعه نشان داده شد که فراوانی الل HLA- B*52 در بیماران مبتلا به هپاتیت مزمن B به طور معنی داری بیش از گروه ناقلين سالم بود که یافته جدید و قابل تاملی می‌باشد. محدودیت مطالعه ما HLA typing روش Low resolution PCR-SSP روش High resolution PCR-SSP می‌تواند ساب تایپ های الل های HLA را نیز تعیین نماید.

نتیجه گیری

به طور خلاصه این مطالعه نشان داد HLA-A*33 با تداوم عفونت HBV و HLA-DRB1*13 با بهبودی عفونت HBV مرتبط می‌باشد. این یافته ها بر نقش HLA به عنوان یک فاکتور مهم در تعیین پیش اگهی HBV تأکید می‌نماید.

تشکر و قدردانی

نویسنده‌گان مقاله از انسستیتو پاستور ایران و مرکز تحقیقات بیماری‌های عفونی و گرمسیری، دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی به جهت حمایت مالی طرح فوق قدردانی می‌نمایند.

روش کار

۹۴ بیمار ساکن شمال ایران شامل ۵۵ مرد و ۳۹ زن با سن متوسط $۳۲/۹ \pm ۱۰/۵$ سال در این مطالعه وارد شدند. این افراد به ۳ گروه تقسیم شدند:

گروه ۱: افراد بهبود یافته از عفونت HBV [HBsAg (-), AntiHBc (+), AntiHBs (+)]

نفر ۲: ناقلين سالم [HBsAg (+), AntiHBc (-), AntiHBs (-)]

گروه ۳: مبتلایان به هپاتیت مزمن B [HBsAg (+), AntiHBc (-), AntiHBs (-)]

ماه با سطوح افزایش یافته ترانس امینازها (Bilirubin) مساوی ۲ برابر

طبیعی یا (+) HBsAg بیش از ۶ ماه با علامت هپاتیت مزمن B در

بیوپسی کید.

گروه ۲ و ۳ مجموعاً در یک گروه تحت عنوان گروه دارای عفونت تداوم group یافته HBV (persistent group) از نظر اللهای HLA (recovered group) با استفاده از نظر اللهای HLA مقایسه شدند.

کیت های HBsAg, AntiHBc , AntiHBs (Hepanostika, bioMerieux, Boxtel, Netherlands) بررسی شد.

DNA ژنومیک با استفاده از روش Miller and Dykes از خون محیطی استخراج شد(۶). سپس اللهای HLA با استفاده از روش Low resolution PCR sequence-specific-primer (PCR-SSP) (HLA-ABDR SSP kit; Biotest, Dreieich, Germany) اساس دستورات سازنده کیت Biotest (Biotest آنالیز گردیدند. نتایج با استفاده از نرم افزار تهیه شده توسط تعیین شدند. نتایج با استفاده از نرم افزار Dreieich، Germany) از اختلافات روى $P < 0.05$ در میان افراد داده شد. داده ها به صورت means $\pm$ standard deviations odds ratio (OR) و ضریب اطمینان ۹۵٪ (CI ۹۵٪) نیز محاسبه گردید.

یافته ها با استفاده از نرم افزار SPSS 11.5 و آزمونهای اماری t و chi-square (یا تست دقیق فیشر) تجزیه و تحلیل شد و مرز معنی داری اختلافات روى $P < 0.05$ در میان افراد داده شد. در صورت لزوم عدد مطلق یا در means $\pm$ standard deviations odds ratio (OR) و ضریب اطمینان ۹۵٪ (CI ۹۵٪) نیز محاسبه گردید.

یافته ها

توزیع فراوانی الل های HLA-A, B,DRB1 در گروه های recovered و persistent در جدول ۱ نشان داده شده است. فراوانی HLA-A*33 در گروه persistent به طور معنی داری بالاتر از گروه recovered بود($P < 0.008$). فراوانی الل DRB1*13 در گروه persistent به صورت معنی داری پایین تر از recovered گروه بود($P < 0.016$). در برابر صفر درصد، OR = 0.22 ± 0.823 ، $P = 0.1167$. فراوانی الل B*52 در HLA- B*52 در بیماران مبتلا به هپاتیت مزمن به طور معنی داری بیش از گروه ناقلين سالم بود($P < 0.006$). در برابر صفر درصد، OR = 0.22 ± 0.758 ، $P = 0.003$. CI : 0.003 ± 0.95 . اختلاف معنی داری بین سایر اللهای A و HLA-B و HLA-DRB1 بین ۲ گروه مشاهده نشد.

جدول ۱. توزیع گروه‌های با عفونت مداوم و بهبود یافته HBV بر اساس آل‌های HLA

HLA	آل‌های	گروه با عفونت مداوم		گروه بهبود یافته		نسبت شناس	حدود اطمینان %۹۵
		فراآوی (۶۴ نفر)	فراآوی آل	فراآوی (۳۰ نفر)	فراآوی آل		
A	۰۱	۱۰	۷/۸۱	۵	۸/۲۳	۰/۹۳	۰/۲۹-۳
	۰۲	۱۹	۱۴/۸۴	۱۰	۱۶/۶۷	۰/۸۴	۰/۳۳-۲/۱۳
	۰۳	۲۱	۱۶/۴۱	۷	۱۱/۶۷	۱/۶۱	۰/۵۹-۴/۱۴
	۱۱	۹	۷/۰۳	۶	۱۰	۰/۶۶	۰/۲۱-۲/۰۴
	۲۳	۲	۱/۵۶	۲	۳/۲۳	۰/۴۵	۰/۰۶-۲/۳۷
	۲۴	۱۴	۱۰/۹۴	۱۱	۱۸/۳۳	۰/۴۸	۰/۱۹-۱/۲۵
	۲۳-۲۴	*		۱	۱/۶۷	۱/۰۳	۰/۹۷-۱/۱۱
	۲۶	۷	۵/۴۷	۲	۳/۳۳	۱/۷۲	۰/۳۴-۸/۸۲
	۲۹	۴	۳/۱۳	*			
	۳۰	۸	۶/۲۵	۲	۳/۳۳	۲	۰/۴-۱۰/۱
	۳۱	۱	۰/۷۸	۲	۳/۳۳	۰/۲۲	۰/۰۲-۲/۵۵
	۳۲	۸	۶/۲۵	۵	۸/۳۳	۰/۷۱	۰/۲۱-۲/۴
	۳۳-۳۴	۱۳	۱۰/۱۶	*			
	۶۸	۷	۵/۴۷	۲	۳/۳۳	۱/۷۲	۰/۳۴-۸/۸۲
B	۰۷	۸	۶/۲۵	۱	۱/۶۷	۴/۱۴	۰/۴۹-۳۷/۲۵
	۰۸	۲	۱/۵۶	۲	۳/۳۳	۰/۴۵	۰/۰۶-۲/۳۷
	۱۳	۸	۶/۲۵	۱	۱/۶۷	۴/۱۴	۰/۱۹-۳۴/۷۵
	۱۴	۲	۱/۵۶	۲	۳/۳۳	۰/۴۵	۰/۰۶-۲/۳۷
	۱۵	۲	۱/۵۶	*			
	۱۸	۹	۷/۰۳	۲	۳/۳۳	۲/۲۹	۰/۴۶-۱۱/۳۳
	۲۷	۵	۳/۹۱	۳	۵	۰/۷۶	۰/۱۷-۲/۴۲
	۳۵	۲۸	۲۱/۸۸	۱۳	۲۱/۶۷	۱/۰۲	۰/۴۲-۲/۴۴
	۳۵-۴۸	۳	۲/۳۴	*			
	۳۵-۷۸	۱	۰/۷۸	*			
	۳۸	۸	۶/۲۵	۲	۳/۳۳	۲	۰/۴-۱۰
	۳۹	۲	۱/۵۶	۱	۱/۶۷	۰/۹۴	۰/۰۸-۱۰/۷۸
	۴۰	۲	۱/۵۶	*			
	۴۱	۸	۶/۲۵	۴	۶/۶۷	۰/۹۳	۰/۲۸-۲/۳۶
	۴۴	۴	۳/۱۳	۱	۱/۶۷	۱/۹۳	۰/۲۱-۱۸/۰۸
	۴۹	۲	۱/۵۶	۲	۳/۳۳	۰/۴۵	۰/۰۶-۲/۳۷
	۵۰	۳	۲/۳۴	۱	۱/۶۷	۱/۴۳	۰/۱۴-۱۴/۳۱
	۵۱	۱۲	۹/۳۸	۷	۱۱/۶۷	۰/۷۶	۰/۲۸-۲/۱۷
	۵۱-۵۲	۲	۱/۵۶	*			
	۵۱-۵۳	*		۲	۳/۳۳		
	۵۲	۵	۳/۹۱	۴	۶/۶۷	۰/۵۵	۰/۱۴-۲/۲۲
	۵۴	*		۱	۱/۶۷		
	۵۵	۴	۳/۱۳	۶	۱۰	۰/۲۷	۰/۰۷-۱۰/۰۳
	۵۵-۵۶	*		۱	۱/۶۷		
	۵۷	۳	۳/۱۳	*			
	۵۸	*		۱	۱/۶۷		
	۷۳	۱	۰/۷۸	۲	۳/۳۳	۰/۲۲	۰/۰۲-۲/۵۵
	۷۸	۱	۰/۷۸	*			
DRB1	۰۱	۶	۴/۶۹	۵	۸/۲۳	۰/۵۲	۰/۱۴-۱/۸۵
	۰۳	۶	۴/۶۹	۷	۱۱/۶۷	۰/۱۴	۰/۱-۱/۱۲
	۰۴	۱۶	۱۲/۵	۱۱	۱۸/۲۳	۰/۵۸	۰/۲۱-۱/۴۶
	۰۷	۱۱	۸/۵۹	۱	۱/۶۷	۶/۰۲	۰/۱۴-۴۸/۹۸
	۰۸	۱	۰/۷۸	۱	۱/۶۷	۰/۴۶	۰/۰۳-۷/۶۱
	۱۰	۱۶	۱۲/۵	۴	۶/۶۷	۲/۱۷	۰/۱۶-۷/۱۶
	۱۱	۲۶	۲۰/۳۱	۸	۱۳/۳۳	۱/۸۸	۰/۷۳-۴/۸۷
	۱۲	۲	۱/۵۶	۱	۱/۶۷	۰/۹۴	۰/۰۸-۱۰/۷۴
	۳۳-۱۳	۴	۳/۱۳	۷	۱۱/۶۷	۰/۲۲	۰/۰۶-۰/۸۲
	۱۴	۱۶	۱۲/۵	۶	۱۰	۱/۲۳	۰/۴۶-۲/۱۴
	۱۵	۱۲	۹/۳۸	۸	۱۳/۳۳	۰/۶۴	۰/۲۳-۱/۷۷
	۱۶	۲	۱/۵۶	*			

*P<۰/۰۰۸, **P<۰/۰۳

REFERENCES

1. Yang G, Liu J, Han S, Xie H, Du R, Yan Y, et al. Association between hepatitis B virus infection and HLA-DRB1 genotyping in Shaanxi Han patients in northwestern China. *Tissue Antigens*. 2007; 69:170-175.
2. Hohler T, Gerken G, Notghi A, Lubjuhn R, Taheri H, Protzer U, et al. HLA-DRB1*1301 and *1302 protect against chronic hepatitis B. *J Hepatol* 1997; 26: 503-507
3. Ahn SH, Han KH, Park JY, Lee CK, Kang SW, Chon CY, et al. Association between hepatitis B virus infection and HLA-DR type in Korea. *Hepatology* 2000; 31: 1371-1373.
4. Wu YF, Wang LY, Lee TD, Lin HH, Hu CT, Cheng ML, et al. HLA phenotypes and outcomes of hepatitis B virus infection in Taiwan. *Journal of Medical Virology* 2004; 72: 17-25.
5. Thio CL, Thomas DL, Karacki P, Gao X, Marti D, Kaslow RA ,et al. Comprehensive analysis of class I and class II HLA antigens and chronic hepatitis B virus infection. *Journal of Virology* 2003; 77: 12083-12087.
6. Miller S.A, Dykes D.D and Polesky H.F. A simple salting out procedure for extracting DNA from human nucleated cells. *Nucleic Acids Research*. 1988; 16:1215.
7. Dieye A, Obami-Itou V, Barry MF, Raphenon G, Thiam A, Ndiaye R, et al. Association between Class I HLA alleles and HBs antigen carrier status among blood donors in Senegal .*Dakar Med* 1999; 44: 166-170
8. Cotrina M, Buti M, Jardi R, Rodríguez-Frías F, Campins M, Esteban R, et al. Study of HLA-II antigens in chronic hepatitis C and B and in acute hepatitis B. *Gastroenterology Hepatology* 1997; 20: 115-118.
9. Hwang SH, Sohn YH, Oh HB, Hwang CY, Lee SH, Shin ES, et al. Human leukocyte antigen alleles and haplotypes associated with chronicity of hepatitis B virus infection in Koreans. *Archive Pathology and Laboratory Medicine*. 2007; 131:117-121.
10. Thursz MR, Kwiatkowski D, Allsopp CE, Greenwood BM, Thomas HC, Hill AV. Association between an MHC class II allele and clearance of hepatitis B virus in the Gambia. *N Engl J Med* 1995; 332: 1065-1069
11. Diepolder HM, Jung MC, Keller E, Schraut W, Gerlach JT, Grüner N, et al. A vigorous virus-specific CD4+ T cell response may contribute to the association of HLA-DR13 with viral clearance in hepatitis B. *Clinical Experimental Immunology* 1998; 113: 244-251.
12. Shen JJ, Ji Y, Guan XL. The association of HLA-DRB1*10 with chronic hepatitis B in Chinese patients. *Linchuang Weishengwuxue Yu Mianyixue Zazhi* 1999; 19: 58-59.
13. Jiang YG, Wang YM, Liu TH. Association between HLA class II gene and susceptibility or resistance to chronic hepatitis B. *World Journal of Gastroenterology* 2003; 9: 2221-2225.